

Nr 501

Av herr Zetterberg m. fl., om anslag till Sköndalsinstitutets praktikantutbildning.

(Lika lydande med motion nr 405 i Första kammaren)

För sin sociala utbildningsverksamhet vid Sköndalsinstitutet beviljades Svenska diakonsällskapet av 1965 års riksdag ett till 210 000 kronor förhöjt statsanslag. Højningen motiverades i den av riksdagen bifallna motionen med att Sköndalsinstitutet har »en viktig uppgift att fylla för att rekrytera tjänstemän inom den alltjämt starkt underbemannade sociala sektorn». Vidare framhölls att de sköndalsutbildade skulle få »en utbildning av samma standard som de vid socialhögskolorna utexaminerade». I kungl. brev av den 3 december 1965 har också de från Sköndalsinstitutet utbildade fått behörighet att på samma villkor som socionomerna enligt den nya examensordningen avlägga filosofie licentiatexamen.

Det av riksdagen 1965 beviljade förhöjda anslaget avsåg att täcka de ökade kostnaderna för den förstärkta teoretiska utbildningen. Anslaget skulle sålunda bestrida utgifterna för lönerna till lärare som undervisar i de teoretiska ämnena vid institutet. Socialhögskolornas nya utbildning innefattar emellertid icke endast en förstärkning av den teoretiska delen utan även av den praktiska. Sålunda skärptes kraven på studiepraktiken och handledningen under densamma. I samband härmed har de tjänstemän som åtagit sig uppgiften som praktikanthandledare tillerkänts arvode för denna sin insats i utbildningen.

Kungl. Maj:ts beslut om praktikanthandledararvoden omfattar emellertid enbart socialhögskolornas studerande. Då utbildningen vid Sköndalsinstitutet enligt Kungl. Maj:ts ovan refererade beslut (3/12 1965) skall vara likvärdig med socialhögskolornas och riksdagen tidigare beviljat anslag till den därtill erforderliga förstärkningen av den teoretiska utbildningen, synes konsekvensen kräva, att institutet erhåller samma ekonomiska möjligheter som socialhögskolorna också vad beträffar den praktiska delen.

Sedan länge har Sköndalsinstitutet kunnat anvisa sina studerande praktikplatser hos statliga och kommunala myndigheter, som därigenom är efter år påtagit sig ett ansvar för elevernas studiepraktik. För att dessa tidigare anlidade handledare i fortsättningen skall kunna knytas till undervisningen och användas i den handledda studiepraktiken, som måste komma även Sköndalsinstitutets studerande till godo, måste institutet kunna arvoda dessa handledare efter samma grunder som socialhögskolorna.

Med nu gällande studiegång, som överensstämmer med socialhögskolornas, kommer en grupp studerande varje vårtermin och en grupp varje höst-

termin att befinna sig ute i en femmånaders studiepraktik. Antalet studerande i vardera gruppen beräknas till i medeltal 45. Efter samma grunder som gäller för arvoderingen av socialhögskolornas praktikanthandledare kan kostnader för motsvarande del av undervisningen för Sköndalsinstitutets studerande beräknas enligt följande:

Med två femmånadersperioder och 45 studerande i vardera perioden samt 210 kronor i handledararvode per studerande och månad kommer den årliga totala kostnaden för denna del av utbildningen att belöpa sig till 94 500 kronor per år. Denna summa utgör knappt 1/13-del av det av departementschefen äskade anslaget för socialhögskolornas praktikanthandledararvoden (1 258 000 kronor).

Denna relation svarar också ungefär mot den andel, som de sköndalsexaminerade utgör av de från socialhögskolorna utexaminerade.

När riksdagen våren 1965 beviljade Sköndalsinstitutet ett förhöjt statsanslag, möjliggjordes en förstärkning av undervisningsresurserna beträffande den teoretiska delen av utbildningen i likhet med upprustningen vid socialhögskolorna. Då förstärkningen av socialhögskolornas studiepraktik nu förverkligats, synes det nödvändigt och konsekvent att de ökade resurser, som tidigare beretts institutet beträffande dess teoretiska undervisning, även utsträcker till studiepraktiken.

I avtalet om handledararvoden för denna praktikantutbildning har olika ersättningsbelopp fastlagts för handledning av en, två eller tre praktikanter. Det synes emellertid som om i det som behövt uppgivna anslaget räknats med endast en praktikant per handledare. Det torde därför finnas möjlighet att medlen — åtminstone i viss utsträckning — räcker även till praktikantutbildning av sköndalselever.

Med stöd av vad ovan anförts får vi därför föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer,

1:o) dels i första hand att eventuellt till förfogande stående belopp av detta anslag, efter prövning och sedan socialhögskolornas behov tillfredsställts, måtte tillföras Sköndalsinstitutets praktikantutbildning,

2:o) dels att vid förberedande inom departementet av dessa ärenden för nästkommande års budget hänsyn måtte tagas till ovan anförda omständigheter.

Stockholm den 26 januari 1966

<i>Ake Zetterberg</i>	<i>Eric Nelander</i>	<i>Carl Eric Hedin</i>
<i>Lisa Johansson</i>	<i>Sigvard Rimås</i>	<i>David Gomér</i>
<i>Sven Hector</i>	<i>Einar Rimmerfors</i>	<i>Evert Svensson</i>
<i>Daniel Wiklund</i>	<i>Yngve Hamrin</i>	<i>Bengt Sjönell</i>